

BIBLIOGRAFIA

1. Narrativa

- . Temps d'estrena. Selecta, Barcelona, 1959.
- . Els infants de Riella. Destino, Barcelona, 1965.
- . Aril avall. Alfaguara, Barcelona, 1966.
- . La gent i el vent. Selecta, Barcelona, 1967.
- . La cendra. Nova Terra, Barcelona, 1972.
- . Memòria de Riella. Pòrtic, Barcelona, 1974. (inclou: Temps d'estrena, Els infants de Riella, La gent i el vent i La rel del panical (fins aleshores inèdit)).
- . Una vegada hi havia un fideu molt llarg. Pòrtic, Barcelona, 1975.
- . Tingues memòria de mi. Galba, Barcelona, 1976.
- . Ricard. Galba, Barcelona, 1977.
- . La llei de pedra i altres històries. Pòrtic, Barcelona, 1979.
- . L'amo. Laia, Barcelona, 1982.
- . Discurs horitzontal. Pòrtic, Barcelona, 1982.
- . Memorial de Na Nona. El Mall, Barcelona, 1983.
- . Simetria. El Mall, Barcelona, 1986.
- . Ciudadà 0000000001. Tres i Quatre, València, 1989.
- . Joana. Columna, Barcelona, 1991.

2. Poesia

- . Nou plast-poemes. Edició privada. Impressor Gaspar Vicens, Agramunt, 1965.
- . Poesia T/47. Pòrtic, Barcelona, 1971.
- . Obra poètica. El Mall, Barcelona, 1986. (interrompuda: únicament dos volums publicats).
- . Poesia Completa. Columna, Barcelona, 1991. (I-II-III).

Volum I: - Temps d'estrena. Selecta, Barcelona, 1959.

- Hem deixat Riella (publicat dins Obra poètica, vol.I)
- Les planificacions (publicat dins Obra poètica vol.I)
- Resident a la pàtria (publicat a Obra poètica vol. I)
- Ketubim (publicat dins Obra poètica vol. I)
- Els metaplasmes (publicat dins Poesia T/47)
- Urim Tummim (publicat dins Obra poètica vol. II)
- El silenci (publicat dins Obra poètica vol. II)
- Ia-Urt (nou dels seus poemes formen el corpus de Nou plast-poemes)
- Comunió general- (publicat dins Obra poètica vol. II)
- Blancs espirituals (publicat dins Poesia T/47)
- Cançons d'era (publicat dins Obra poètica vol. II)

Volum II:- Estrips. Lo Pardal, Agramunt, 1964.

- Cartrons concrets (publicat dins Poesia T/47)
- Pòster-poemes (publicat dins Poesia T/47)
- 5+1 lais concrets d'homwntge a Antoni Tàpies (publicat dins Poesia T/47)
- Llibre del joc de les macarulles verdes (publicat dins Poesia T/47)

- Poemes de la incomunicació Lo Pardal. Agramunt, (1970)
- Darrera pauta per ara (publicat dins Poesia T/47)
- Tornada de la vista, de la dita, de la busca i de la troba Lo Pardal. Agramunt, 1971.
- Contrapoemes Lo Pardal. Agramunt, 1972.
- Diari 1972. Lo Pardal. Agramunt, 1972.
- D'un en un ... Home llum llim zero home. Lo Pardal. Agramunt, 1972.
- Entre Opus i Opus Lo Pardal. Agramunt, 1972.
- Z-Z/I Poema de l'home (Lo Pardal. Agramunt, 1973)
- MMITT /II Poema de l'home (Lo Pardal. Agramunt, 1974)
- TOT /III Poema de l'home (Lo Pardal. Agramunt, 1974)
- Sons de la paüra (Lo Pardal. Agramunt, 1974)
- Cantates, fugues i colls de la baralla (Lo Pardal. Agramunt, 1975)
- Ordre "M" (fins llavors inèdit).
- Senyals diaris (Poemes il·lustratius de "La finestra induïda" a "El Correo Catalán"
- Plànols oberts (fins llavors inèdit)

- Volum III:-
- Amor físic. El Mall, Barcelona, 1983.
 - Les pipes gegants. Druida, Barcelona, 1984.
 - Urc del cos. El Mall, Barcelona, 1987.
 - El pèndol (fins llavors inèdit)
 - Suma d'instantis (fins llavors inèdit)
 - Comunitat debel.lada (fins llavors inèdit)
 - Crònica sàfica (fins llavors inèdit)
 - Trapezi obert (fins llavors inèdit)
 - Del dit al xip Antoni J. Agra, editor. Barcelona, 1987.
 - Al rellotge de casa hi deia: Temps Fugit (fins llavors inèdit). Publicat a la revista "Lletra de canvi" n. 19-20, Barcelona, 1989.
 - El llibre groc o del silenci (fins llavors inèdit)
 - Text assistit (fins llavors inèdit)
 - Testa-ment (fins llavors inèdit)
 - Just a la capçalera (fins llavors inèdit)
 - Els mots fòssils (fins llavors inèdit)
 - Clausura de ròdol (fins llavors inèdit)

3. Literatura infantil i juvenil

- . El professor Fluss. La Galera, Barcelona 1982.
- . El vent i l'ocell. La Galera, Barcelona, 1982.
- . Autostop a la ciutat submergida d'Omicró. Barcanova, Barcelona, 1984.

4. Assaig

- . Leandre Cristòfol. Impremta Mariana, Lleida, 1964.
- . La finestra induïda. El Hogar del libro, Barcelona, 1981.

LA CRITICA HA DIT

. Notes sobre la poesia de Guillem Viladot

La poesia de Guillem Viladot es pronuncia com una necessitat paradoxal de l'existència humana, és a dir, com una transcripció en l'ordre simbòlic d'una "manca-de-ser" (...). Hi ha en tota la posició poètica de Viladot una sensació de desarrelament atàvic, genètic diríem, que qualifica l'acció determinant del poeta. Una mena de "gouffre" mallarmeà que fa que l'escriptor "senti" les paraules com una divergència tràgica. Des d'aquesta posició: el que fa Viladot no és tant establir una comunicació amb la realitat externa com defensar's d'ella a través de l'estructuració del seu inconscient: un inconscient que, com en el cas dels surrealistes, posseeix les claus d'un codi vàlid per a no haver d'acceptar l'exili en què el poeta es troba des del moment de néixer. (...) Viladot és, abans de tot, un investigador en poesia, un poeta que fa de la seva condició de mag i d'alquimista del llenguatge el principi cabdal d'identitat.

Jaume Pont. URC, n. 3, tardor-hivern

Viladot, com les velles Avantguardes, realitza la seva obra en la frontera de la literatura pròpiament dita i del món del grafisme. O de la plàstica.

(...) Viladot, per raons d'ubicació geogràfico-cultural, no connectà, com Brossa o com, en una altra direcció, Palau i Sarsanedas, amb la tradició de la pre-guerra, sinó que, cap al final dels 50, per revolta o per simple instint d'investigació, inicià en solitari un seguit d'experiències amb projectes "trobat" i, més exactament, amb palets de riera i, a la vegada, de desintegració del llenguatge i, per tant, de jocs alfabètics. Molt aviat, tanmateix, Viladot entrà en contacte amb dos personatges ponentins que, en molts d'aspectes, resultaren decisius: Leandre Cristòfol, amb qui col.laborà en Nou plast-poemes (1965) (...) i Josep Iglesias del Marquet, amb qui, com veurem, col.laborà molt estretament, li descobrí el món de la nova poesia concreta.

Joaquim Molas. Pròleg a Poesia Completa I (1952-1965), Columna, 1991.

. La cendra (1972/1980)

La cendra planteja la història d'una noieteta, la Filo, que explica, des del propi angle i barreja amb les seves vivències d'adolescent, el que passa al seu entorn des de poc abans del 1936 fins poc després de 1939. Pel seu davant, i sense que s'ho acabi d'explicar, es van succeint els esdeveniments de la revolució, primer, de la guerra, després, per acabar en els terribles anys de la postguerra. Amb una construcció temporal lineal, La cendra, a més a més del subjectivisme narratiu que permet que la història ens arribi plena d'ingenuïtat i senzillesa -i per això mateix amb una dimensió tràgica més profunda-, presenta una estructura novel·lesca formada per més d'un centenar de seqüències breus on es barregen el monòleg interior de la protagonista, les transcripcions de diàleg i altres elements que donen a la novel·la una certa tonalitat de diari personal.

Isidor Cònsul. AVUI, 2-XI-80

. Memorial de Na Nona (1983)

El Memorial de Na Nona és la història d'una escriptora catalana, que havia rebut l'encàrrec de canviar el curs de la història en les lletres catalanes. El llibre relata com Na Nona havia de matar l'escriptor Josep Pla en una cerimònia de lliurament del Premi Nadal. (...) La literatura-ficció sobre fets i personatges reals pot donar molt de si. En efecte, la simple inclusió de Na Nona en un context històric determinat basta per a remoure'l i donar-nos-en una visió prou peculiar. El tema fonamental del llibre, al meu entendre, no és altre que la memòria i la seva diversa incidència en el comportament dels homes. D'aquí que una de les actituds que hi és més qüestionada sigui la del catalanisme, la d'un cert catalanisme obcecat i fanàtic o, simplement, de via estreta.

Alex Susanna. EL MON, 2-III-1984

. Joana (1991)

El autor, aunque no rehúye el problema histórico, lo que le ha hecho ahondar en las fuentes, se ha interesado sobre todo en el problema psicológico. Viladot recupera la voz de la reina a lo largo de un extenso diálogo, a través del cual Juana rehace la historia de sus ilusiones y sus frustraciones.

La novela se estructura en torno a tres temas básicos: la confrontación entre la razón de Estado y la libertad individual, el papel de la mujer en la historia y el alcance de la locura. (...) Viladot nos presenta una Juana refinada y culta, capaz de dar conciertos de clavicordio, de discursar en latín, de citar atinadamente a Cicerón, Séneca o Cátulo, según lo exigiera la ocasión. Pero al mismo tiempo, una Juana apasionada, tanto en el amor como en el odio; una Juana de un temperamento vesánico, propensa a comportamientos asociales.

Josep M. Morrerres. EL OBSERVADOR, 28-X-91

Poesia Completa de Guillem Viladot, publicada per Columna, el 1991, en tres volums (I-II-III) i pròleg de Joaquim Molas.

"L'ESCRIPTOR DEL MES" - SUPLEMENT MENSUAL DE "CRONICA D'ENSENYAMENT"

ES UNA COL.LABORACIO CONJUNTA DELS DEPARTAMENTS D'ENSENYAMENT I DE

CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA.

EDITORS: Antoni Gelonch i Viladegut

Oriol Pi de Cabanyes

DIRECTORS: Isidor Cònsul

Esteve Miralles

COL.LABORADORS D'AQUEST NÚMERO: Guillem Viladot

Ignasi Riera

COORDINACIO: Marta Montserrat

DISSENY:

REALITZACIO:

IMPRESSIO:

DIPOSIT LEGAL